

نووشته كهي ئامينه خان

حهسهن قزلجی

(قاجر) و (كاني پانكه) دوو دین له ناوچهی بۆكان. هاو كهوشه نن، سنوور و سهراوهردیان پیکه وهیه و جووتیان له یهك ئەگه پیتته وه. شیخ ئەحمدهی كانی پانكه (خوای لی خووش بی) به سه رینیی خوئی مالی له كانی پانكه بوو. خه ریکی خووشكرده وهی شیت و هار بوو. بۆ هه موو ئیش و ئۆف و دهرد و ئازاری نووشته ی ئەكرد. به هات و هاواری هه موو كه سه وه بوو. هه رگیز ماندوویی و شه كه تیی نه ئەزانی چیه. نازانم و ناتوانم و پیم ناکریتی به ده ما نه هات. خوای لی رازی بیت، بۆ کاروباری خه لک زۆر جه لد و خیرا و چوست و چالاک بوو. له دوعا و نزا. له نووشته و جادوو، له تیروانین و فالگرته وه، له پروپیتته و داوده رمان دریغیی له موسولمانان نه ئەكرد.

دیاره موسولمانانیش بیریان له مه کردبووه وه كه ئەم پیاوه شه و رۆژ خه ریکی نویت و تاعه تی خوا و ئیش و فرمانی ئەوانه، کارو کاسبی پی ناکریت. وهك ئەو له رپی خوادا به هه موو هاوار و بانگیکی ئەوانه وه هه یه و ئەگاته فریایان، ئەمانیش ئەبی شه رم بیانگریت و به دهستی به تال نه چنه خزمه تی. دوعا و نزای بی خزمه ت، نووشته ی بی سه رقه له مانه، ده رمان و تیماری بی ئولیفه ت کار ناکات. ئەمانیش خیریکیان ده سگیر نابیت و ئەویش نفووسی ئەشکی! رۆژ و شه و وهك قه تاری ره ش؟؟ سپی به دوا ی یه كا تیئه په رین. ئەم ده می به سه لآوسه نده وه و چاک و خووشی و دوعا خویندنه وه خه ریک و، ده ستیشی له نووشته

نووسین و گزوگیا کوتانا بوو. خه لکیش دهم به کۆله وه له هاتوچۆدا بوون. ههردوولا پیکهاتبوون و سهه و دلخۆش بوون. ئەم بژیویکی باشی دەست ئەکەوت و گوزهرانیکی چاکی ئەکرد و دارایی و سامانیکی جوانی پیکه وه نابوو، له سهه ههچ پهکی نه ئەکەوت. ئەوانیش کاروباریان ههله سهوورا و عهمر و مالیان به زیاد ئەبوو، دهرد و به لایان له کۆل ئەکەوت.

به لای و ابوو! ههست و ئاگا پادشای له شهو فهرمانی له ناوچهی پاشایهتی خۆیدا رهوایه و له سهه سهه و چاوانه! ئەوان لایان و ابوو وایه. جا تۆ ههه بلای: وا بوو... وا چوو... بهچی ئەچیت؟! ههروهکو خۆی ئەیفه رموو: "دنيا فانییه و بۆ کەس تا سهه نامینیت. ئەوهی بمینیته وه، ههه چاکهیه!"

پاش ئەو هه موو چاکه و خزمه تهی به خه لکی کرد له دنیا دهرچوو، به رهو قیامهت کۆچی کرد. به لایم ئەم وهک هیندهی پیاوچاکانی تر نه بوو. جگه له چاکهکانی تهنیا سامانیکی باشی بۆ منالهکانی جیهتشت و ئیتر بۆی نه کرا دای و خانووبه ره و شتی وا بکریت. منالهکانی له کاتی خۆشی و تیر و تهسه لیدا چاویان پشکووتبوو، خۆشخۆر و خۆشدر و ناز په رهرده بوون. ئاگیان له سهه تهی ژیانی باوکیان نه بوو، نه یان ئەزانی ئەم مال و دهوله ته له کوئی پهیدا بووه و، ئەم بهند و جۆگه به بناوانی له کوئی هه لگهراوه" ژیانی خۆش، دارایی زۆر، هاتوچووی خه لکیش نه ئەپسایه وه. ئیتر چی؟ باشه، ئەمان خافلابوون و به ره جه وهندی دنیا یان نه کرد بوو، ئەهی باوکیان بۆ فیتیری پیشه که هی خۆی نه کردن و به زهیی به موسولمانان نه هاتبووه وه؟ منیش وهک تۆ له تاریکاییدام. تۆ بلای وهکو له ناویانا باوه له ترسی ئەوم بوو بیت که ئەوان هه وه لای دهمیان بوو، هه رهزه کار بوون، ئەترسا پتیان راگیر نه کریت و تیا بشیوین، یان نهینه و یست رازی نهینی پیشه و هونه ری خۆی بلایت که رازی نهینی هونهر و پیشه ته نانهت ئیستاش خۆشه و یسته، یان به دارایی و ساماناکه هی لایان دایا بووه؟ به لایم قسهی خۆمان بیت و له ناومان دهرنه چی، چیا یان پئی بلای و چیا یان فیر کات؟ خۆی چی فیر بوو بوو تا له وانی بشاریته وه! کار و دهسه لات به خوایه، ئەو بلای چی و چ بکات؟ به شی ئەمانی تیا نه بوو!

منالهکانی رهنجیان تیا نه دا بوو، پشتیان پیوه نهیه شا بوو. دوا ی باوکیان شهش و بیتش لایان داو ته خشانیان کرد. خوا نهییرئ، ئەوهنده زۆر بوو بهم جۆرهش به شی چهند سالیکی کرد. کورپهکان که هه ری هه که هی له ژنیکی بوون، به رودوا جیا بوونه وه و، هه ری هه که یان مال و حالکی بۆ خۆی پیکه وه ناو وهک جووچکی که چه له په ره وازه بوون، له بهر دهستهنگی و نه مانی دارایی و سامانی میراتی روویان کرده ماله خالوانی خویان و مریدنی باوکیان

و، ئامىنە خان و برا بچكۆلەكەى و دايكەكەيان جىپھىشت. ئەوھى لەو ناوھدا دەسەوسان و داماو بوو، ھەر ئامىنە خانى چارە رەش بوو.

دىسان تا دايكى مابوو ھەر باشتريك بوو، چونكە دايكى ھەرچەند پير و پەرىپوت و كەنەفت و پەككەوتە بوو، جىگەى بيروباوھرى خەلك بوو، بە پيرۆزيان ئەزانى و بە چاوتكى موفەرك تەماشايان دەكرد. بە تايبەتى لەناو ژناندا دەم و نفوسى بە پىت و بەرەكەت بوو. بەلام "نەھاتى چاكە، قۆرتى خراپە" دواى جىابوونەوھ و تەفرو تونابوونى براكانى، زۆرى نەخاياند دايكىشى ئەمەگى بە جىپھىناو دواى باوكى كەوت بۆ شارى خاموشان. ئامىنە خان خۆى مايەوھ و برا بچكۆلەكەى.

ئىتر ئامىنەخان بوو بە گەورەى مال و جىنشىنى باوكى و جىدارى دايكى و بناوانى برا بچكۆلەكەى. ئەبوو ئىش و كارى مال بكات و بۆ چاك و خۆشى و دوعا و نزا و داو و دەرمان بە دەم خەلكىشەوھ بىت. كارى بەوھ چاك بوو لە وەختى خۆيدا تاقە كچەى بووكى بوو، (كچىش خۆش شيرىن كەرە)، باوكى خۆشى ئەويست و بەردەستى خۆى پى ئەكرد. سەبارەت بەمە ھىندى رى و شوينى ئىش شارەزا بوو، برى دەرمان و گىاوگژىشى كە لە وەختى خۆيا بۆ باوكى جىبەجى ئەكرد ئەناسى و فىرى بەكارھىنانىان بوو. لە دىي خۆيان و ئاوايىھەكانى دەورويشتىانەوھ كور و كچ بۆ دوعاى چەور و شيرىنى و پىكپران، ژن و پىاو بۆ منالېوون و دەمبەست و داو و دەرمان روويان تى ئەكرد و سەريان قال كرد بوو. ئامىنە خان، وەك جوان نەبوو، ئەوھندەش دزىو و ناشيرىن نەبوو كەس نەخوازى. لە تافى جوانى و نوخشەى پىگەيشتندا كەلگەت و پان و پۆر و بە ژن و بالايەكى رىكويىك و لەخت و لار دارو بارىكى باشى بوو، بەلام ديارە بۆرە پىاو و كورە وەرژىر ھاوشانى ئەو نەبوون و داواكارىكى تريشى نەبوو. لەبەر ئەمە مابوھوھ. بە سەرىنى دايكى مەيدانى تىكەلى كور و كال و مەوداى باس و خواسى لەگەل گەورە كچ و جوانە ژناندا نەبوو. ناچار بە ھىواى رۆژى بەختەوھرى ددانى بە جەرگى خۆيا گرتبوو، كەين و بەينى دلدارى نەئەزانى و ئاگاي لى نەبوو.

ئىستا، كە راستەوخۆ بەرەو رووى ھەموو جۆرە سكالايىكى دلدارى و ھەموو چەشنە راز و نيازىكى كچىنى و كورپىنى بووھ و، لە ژىر سەر پەشتى دايكىشيا نەماوھ، ھەر چەند ھاتوو چووى مانگا و سالانى زۆر بە سەريا شوپنىان كردووتە دىمەنى و گۆناكانىان سىس و مەمكەكانىان بل كردووه و چەناگەيان داچۆراندووه و تالى سپىيان خستووتە سەرى و ددانىان كەل كردووه، بەلام وەك ترى شەراب كە تا خۆى بخواتەوھ توندتر ئەبىت، ئەمىش زىاتر دەروونى بلپسەى سەند بوو دللى گرى گرتبوو. ئىتر ناچار بوو لەگەل كور و كال لە

کاتی دەرمان پیدان و نووشتەکردنا چا و برکینه بکا و، دوو جەفەنگ و دوو زەردەخەنەیی دلتەرانەش ئالوگۆر کات و، جاروباریش لەگەڵ ئەوانەیی زۆر دلگیرین لە چا و داگرتنیکیش درێغی نەکات.

لەگەڵ کچۆلەکان و ژنە دلتەرەکانیش لە باسی دلداری و کردنەوہی گرتی دلێ خۆی و ھاویرکردنی جوان و ناشیرینی لاوان و ھەرزەکار و کوپ و کالی ئاوابی لەزەتیک بەری. ئامینە خان و خان بازاری گەرم بوو. ھەرکەسە بە خەیاڵیک و ھەریەکەیی بۆ کاریک ئەچوونە لای و ھەمیشە مائەکەیی جمەیی ئەھات.

براکانی لەو تۆرە بوون کە خەلکەکە سەریان کردۆتە ئامینەخان و دیاریی بۆ ئەبەن و خێروپیریان ھەموو بۆ ئەو و ئەمانیش کەس روویان تۆ ناکات. ئەمان با نەخویندەواریش بن، بە سەر و مێزەرئیک زل و ریشئیک پانەوہ زرتەیی چاویان بیت و، ئافرەتیکیش لە جێگەیی باوکیان دانیشئیت و بازاری وا گەرم بیت.

براکانی لێی کەوتنە تۆپ و تەشەر. ناو و بیتکەییکی زۆریان دواخست و زاران بەیت و باویان بۆ ریکخست.

ئامینەخانیش بە نۆرەیی خۆی دەستە و ستان نەوئستا و ئاکاری دزیو و کردەوہی نا پەسەندی ئەوانی بۆ خەلک دەرخست و لێی کردنە قاو و ئەگوت: ھەرچی بە منی ئەلێن خۆیان خراپتر ئەکەن. ئەگەر ئەلێن نەخویندەوارم نازانم دوعا و نزا بکەم، ئەوانیش وەک من نەخویندەوارن و ھیچ نازانن. ئەگەر ئەلێن دیاریم بۆ دیت، ئەوانیش ھەر بە نانی خەلک بەرئ ئەچن. ئەگەر ئەلێن من بە دەم پیاوان و کوپ و کالی نامەحرەمەوہ ئەچم، ئەوانیش تەنات بەسەرئینی باوکیشم بە دەم ئافرەت و کچ و کیژی نامەحرەمەوہ ئەچوون. خۆ من لە سایەیی خواوہ لە رێگای ھیچیشا نیم و لە رێی خوادا خزمەتی خەلک ئەکەم و، ئەلێم با وەجاخەکەمان کوپ نەبیتەوہ. من بەم ئافرەتیییەیی خۆمەوہ حورمەتی جێگاگەم راگرتووە، کەچی ئەوان بۆ رابواردن خۆیان بلأوہیان لێ کرد و ھەریەکەیی رووی کردە لایەک.

خەلکەکەش نەیان ئەتوانی مورشیدزاداگانیان بە درۆ بخەنەوہ، ناچار بوون بروا بە ھەر دوولایان بکەن و، وردە وردە تیگەیشتن ئەمە بناغەیی بۆشە و (کیشە لە سەر لیفەیی مەلایە) و ئەم گێرەو کیشە و ھەراو بەزەم ھەر بۆ کرووساندنەوہی ئەوانە! ئیتەر لێیان تەکیینەوہ و وازیان لە ھەردوولایان ھینا.

ئامینەخان کە ھاتوچوو کەری نەما و دیاری و کۆلەباری لێ برا، ناچار بوو خۆی بە مالان و، لە کاتی نوخشەشا بە خەرمانانەوہ بگەری نووشتە بکا و دوعا بخوینتی و شت دەسخت. بۆ ھاتوچووی سەرخەرمانان گویدرئیک پەیدا کرد، لە مسەرەوہ سواری ئەبوو، لەو

سهریشهوه خهلهی لی ئه نا .

خهرمانهکانی کانپانکهی تهواو کرد بوو، نانی سالی کۆکردبووهوه، ئهمجار بۆ جلویهرگ و پیداوایستی مال ئه یویست هیندیکی تریش کۆکاتهوه و بیفرۆشی. ئیتر تا سالیکی که پۆشته و پهرداخ و تیر و تهسهل رابویری.

گویدریژی کورتان کرد و لپی سوار بوو بهرهو خهرمانهکانی قاجر. که له ناسۆگهی کانپانکه سهرکهوت، له پێشدهشتیدا، که زۆری نهئهما بۆ سهه چهمی (تهتههوو) خهرمانیکی گهورهی بهدی کرد. به دلکی خووش و تهمایهکی زۆرهوه و لاغهکهی بهرهو خهرمان لیخوری. زۆری نهخایاند گهیشه پێشهوه. تهماشای کرد رهشیدی مام ههباس که باوکی یهکه دهولههندی قاجر به تنیا لهوییه و به کاوهخۆ شهن ئەکات، به لام چهند مالمۆسهی گهورهی سوور کردوه. ئامینه خان سلاویکی کرد و هیندی دوعای له ژیر لیهوه خویند و فووی کرد بهسهه خهرمانهکهدا پیت و بهرهکهتی تیکهویت و بپچاوینی بیت. رهشید که کورپکی گهنج و ههرزهکار بوو دهستی له شهن ههنگرت و هات به دم ئامینهخانهوه. زۆری بهخیرهاتن کرد و دوی ساردی له مهشکۆلهکه بۆتی کرد تا تیوانیهتی بشکیت. له ژیر سیبهری کهپهکه دانیشتن و رهشید دهستی کرد به چالنان و له بهریشهوه چاک و خویشیان ئەکرد و ههوالی که سوکاری یهکتریان ئهپرسی. ئامینه خان ههوالی خهجیی خوشکی رهشیدی پرسی. رهشید گوتی: دوینی خوازبینیکهری هاته سهه و دامان بهشوو. ئامینهخان که باسی شووکردنی بیست برینی دلی کولاهه و ناخیکی ههلهکیشا وگوتی: ئهه رهشید گیان، تۆ کهی بهخیر ژن دینی؟ رهشید: چاره نووس به خواجه. بزانی چۆن ئه بیت. ئامینهخان: به لی چاره نووس به خواجه، به لام کورپکی وهک تۆ جوان و لاو چاک چۆن ئه بی؟ کهست نه دۆزبیتهوه و ههز له کهس نه کهیت؟ کورپی وهک تۆ جوان بۆ ژن دانه مینی؟ خوا نه بیبری، جگه له جوانیی خۆت، له هیچیشتان کهم نییه!

رهشید: بلیم چی! کی جوابی من نه داتهوه؟

ئامینه خان به نازیک و چاوکی نهرمهوه ئهوه ئه لپی چی؟ حهیف نییه! ئهوه چاوه جوانانهی به توهیه به خوا خوشکی خوشت عاشقت ئه بیت! رهشید: چی بی له تۆ نهیینی بی! ههز له کچیک ئه کهم، به لام ئه وهندهی ئه کهم و ئه کورپیم جوابم ناداتهوه. ئه گهر نووشتیه کهم بۆ بکهی بۆم ساز بی، چی ئه لپی ئه تدهمی.

ئامینه خان: رهشید گیان! سه رهقه له مانه ئه بی پێشهکی بدری، ئه گینا نووشته که کار ناکات.

رهشید: باشه، چیت، ئهوی ئه دهمی، به لام ئه ترسم نووشته که کار نه کات

ئامىنە خان: تۆجەۋاللى گەنم بەدەيە نووشتەيەكت بۆ ئەكەم بە مەرج. خوانەخواستە گەر كارى نەكرد لە منى بناسە.

رەشىد ھەستا جەۋالەكەي لە گویدرېژەكەي ئامىنە خان داگرت و پرى كرد لە گەنم و درووى و داينا و ھاتەوہ ژېر كەپرەكە، گوتى: ئەوہ گەنم. دەيسا تۆش نووشتەكەم بۆ بنووسە.

ئامىنە خان كوتىك كاغەزى چاكن و قەلەمىكى لە گىرفانى دەرھىنا و نەختى خەتى رەش و سىپى لى كىشا و نووشتاندىيەوہ و تۆزى منجەمنجى كرد و فووى كرد بە نووشتەكەدا و گوتى: بە سەرى باوكم نووشتەيەكەم بۆ كردووى تا ئىستا نووشتەي وام بۆ كەس نەكردووه.

رەشىد نووشتەكەي لى وەرگرت و گوتى: جا ئەمە چىي لى بگەم؟

ئامىنە خان: بىخەرە كۆشەيەوہ و ئىتر دەنگ مەكە، خۆى بانگت ئەكات.

رەشىد: دەترسم دەستم بېرى و تووشى پەندىكىشم بگەي. بۆ خاترى خوا ئامىنەخان چۆن لە خۆمەوہ بىخەمە كۆشى ئافرەتەوہ؟

ئامىنە خان: رەشىد! وا ديارە تۆ زۆر بېباوهرى بە چاك و پيران، يان زۆر شەرمىنى. ئەم نووشتەيەي بۆ تۆم كردووه بە سەرى باوكم بىخەيە كۆشى ئافرەتەيكى دىندارى وەكو منىشەوہ كە لە سايەي خواوہ لە رېگەي ھىچشا نىم، ناچارە دەنگ نەكات.

رەشىد كە ئەمەي بىست نەيكرده نامەردى، رى و راست نووشتەكەي خستە كۆشى ئامىنە خان گوتى: ئەيەرۆ رەشىد! ئەوہ چىت كرد؟ چۆن ئەو فىلەت دۆزىيەوہ؟ ئىتر ئامىنە خان خۆى بە درۆ نەخستەوہ و، لە پاشان نووشتەكەي دايەوہ دەست رەشىد و گوتى: خۆ باوهرت كرد كار ئەكات. دەسا باشى ھەلگرە بۆ ھەموو جارى با بە كارت بىت. رەشىد نووشتەكەي نا گىرفانى و گەنمەكەي بۆ بار كرد. ئامىنەخان بە جەۋالە گەنمەوہ بەرەو كانپانكە كەوتەرئ و رەشىدش ھەي پىي لى كرد بۆ چەمى تەتەھوو.

سەرچاۋە: پىكەنىنى گەدا، ھەسەنى قزىلجى، چاپخانەي علاء، بەغدا، چاپى دووم،

، ۱۹۸۵